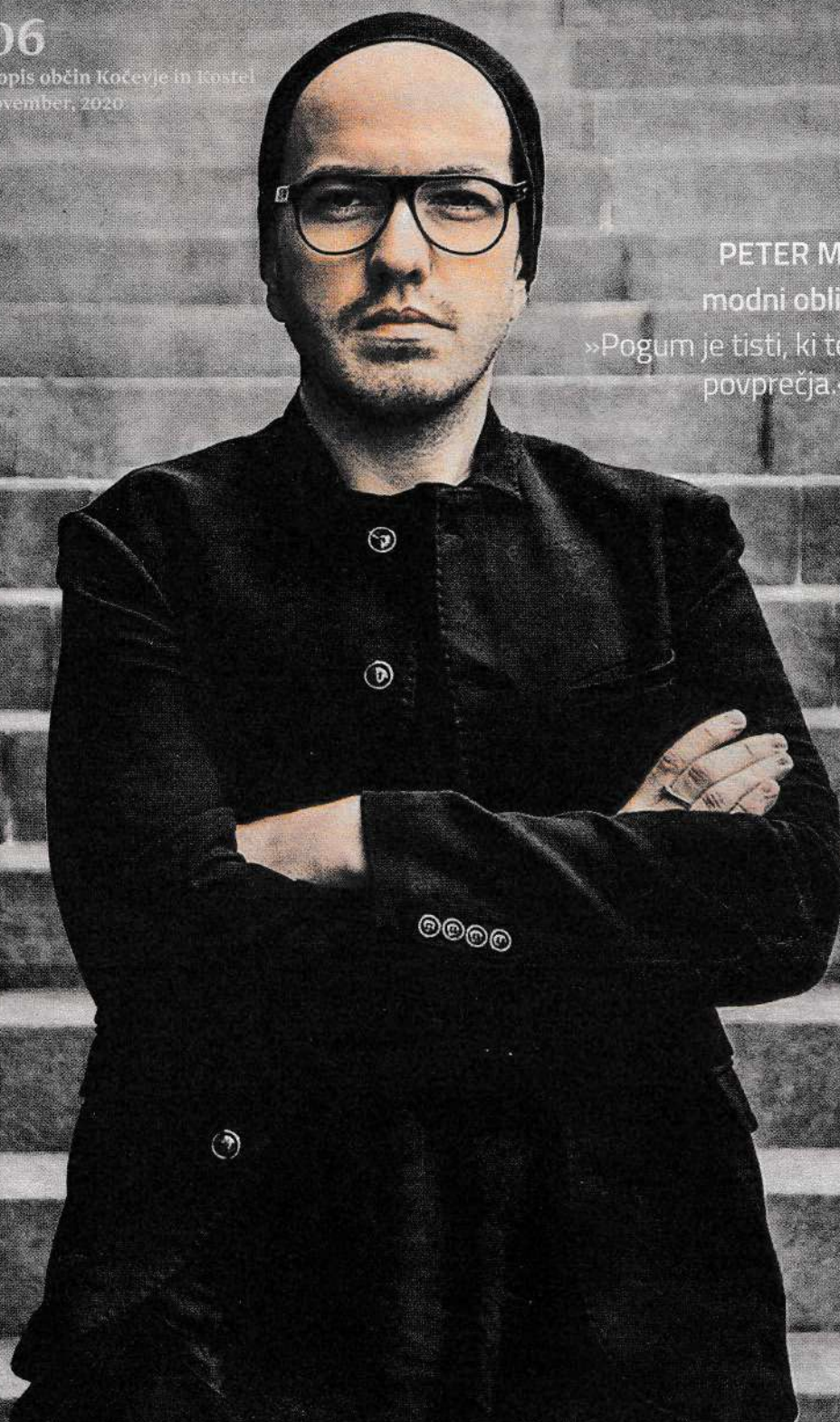

KOČEVAR

št. #106

Brezplačni časopis občin Kočevje in Kostel
[6.300 lzy. | november, 2020]

PETER MOVRIN,

modni oblikovalec

»Pogum je tisti, ki te loči od
povprečja.« (str. 8)

WWW.E-UTRIP.SI

PETER MOVVIN, MAG. AKAD. OBLIK. TEKST. IN OBLAČ. IN MA FASHION WOMENSWEAR, CSM, ZDRUŽENO KRALJESTVO VELIKE BRITANIJE IN SEVERNE IRSKE. (FOTO: ELLE.METROPOLITAN.SI)

INTERVJU

PETER MOVVIN

Peter Movrin, preprost fant, ki je odraščal v Kočevju in sanjal o takrat morda nepredstavljenem. A danes prav te sanje živi. Dela tisto, kar ga izpopolnjuje in obenem osrečuje. Je naš najbolj uveljavljen modni oblikovalec v svetu. Po uspešnem zaključku dodiplomskega študija oblikovanja tekstilij in oblačil na Naravoslovnotehniški fakulteti Univerze v Ljubljani leta 2011, je nadaljeval študij na podiplomski stopnji. V času študija je sodeloval na številnih razstavah in modnih revijah doma in v tujini. Med številnimi nagradami, ki jih je prejel, je tudi dobitnik priznanja Elle Style Awards za modnega oblikovalca leta, v letih 2014 in 2017. Pred kratkim je domovanje v Londonu zamenjal za Pariz.

»POGUM JE TISTI, KI TE LOČI OD POVPREČJA.«

Group, ki je eno večjih luksuznih korporacij. Večinoma se ukvarjajo z diamanti in zlatom, tako da je nekoliko bolj draguljarsko usmerjena korporacija. V lasti imajo številne brende in blagovne znamke, načeloma pa so bolj usmer-

Trenutno delate v Parizu. Kako poteka delo tam in kakšne so razlike z delom v Londonu? So zahteve modne industrije v Parizu večje?

V Pariz sem se preselil tik pred epidemijo. Razlike med delom v Parizu in Londonu sicer niso tako velike, največ je odvisno od blagovne znamke, za katero delam in tudi od ljudi, s katerimi sem prestopano v kontaktu. Ena izmed morda nekoliko bolj očitnih razlik je ta, da so ateljeji, v katerih delajo šivilje, krojači in modelarji, v Londonu ponavadi zelo majhni, v Parizu pa bistveno večji, saj so vse modne hiše še zelo tradicionalne. Modna industrija v Parizu je res zelo cenjena, prav tako ljudje, ki so vključeni v le-to. Poklici šivilj, krojačev in ostalih so tu veliko bolj cenjeni. Denimo če v lokal v Parizu pride šivilja iz Diorja in so vse mize zasedene, natararji prinesejo mizo in stol, da se lahko usede.

Kaj ustvarjate sedaj? S katerim projektom se ukvarjate in kdaj bo ugledal luč?

Trenutno delam za švicarsko podjetje Richemont

jeni v izdelavo luksuznih ur. Trenutno gradimo na novi blagovni znamki, ki jo bomo javnosti predstavili konec januarja, če bo vse po sreči.

Dotaknimo se še malo vaših začetkov. Nekoč ste omenili, da ste si ustvarili vzporeden/nerealen svet, da ste lažje preživeli v okolju, ki ni bil za vas ravno vzpodbuden. Izkoristili ste vse kar vam je bilo v tem okolju dano. Kaj je bilo tisto, ki vas je izstrelilo iz povprečja in postavilo na pot, ki vas je postavila na prestol modne industrije?

To vprašanje je zelo zanimivo (smeh). Kočevje imam zelo rad in zelo rad tudi pridem sem, ampak tudi rad čim hitreje grem, pa ne zato, ker bi mi bilo kakorkoli izpod časti, ampak predvsem zato, ker imam občutek, da sem to obdobje nekako že preživel. Dejstvo je, da se v tem okolju nisem najbolje znašel, saj sem bil drugačen od ostalih, zanimalo so me druge stvari. Ob pogo-

vorih z drugimi ljudmi sem pogosto začutil, da me ljudje sploh niso razumeli, kaj sem želel povedati. In ja, absolutno moraš iti v vzporeden svet, če hočeš preživeti v okolju, ki ti na nek način ponuja, na drug način pa ti ne ponuja možnosti, da bi se lahko izražal, kot si želiš.

Kaj me je izstrelilo iz povprečja? V Sloveniji veljajo prepričanja, kot so »glej, da ne boš delal napak, glej, da te bodo drugi imeli radi, glej da bodo drugi zadovoljni s tabo, izobrazba je najpomembnejša stvar v življenju« in podobno. In to je tisto, kar ljudi najbolj oddaljuje od tega, da uspejo. Napake so najlepša stvar, ki se ti lahko zgodijo. Mislim, da napak ni in da če že so, se moramo iz njih nekaj naučiti ali pa v njih videti lepoto. Jaz nimam strahu, rad tvegam in se mi zdi, da je pogum tisti, ki te loči od povprečja.

S kom vse ste že sodelovali in koga bi izpostavili kot največji izziv sodelovanja?

Sodeloval sem z res veliko ljudmi, Rihanna, Beyonce, Lady Gaga, Bjork, izdeloval kostume za film Hunger Games in še marsikaj drugega. Z vsemi je bilo lepo sodelovati, zato ne morem opredeliti, s kom je bilo najlepše sodelovati, vsaka na svoj način. Je pa bilo precej zahtevno, ker smo večino projektov delali iz Slovenije.

Koliko časa vam vzame izdelava kolekcije in ali ste popolnoma avtonomni pri sami izdelavi? Koliko besede ima morda pri tem tudi sam naročnik kolekcije?

Odvisno od tega, ali delam svojo kolekcijo ali v okviru podjetja. Če delam zase, potem z delom ni in ni konca, saj nikoli nisem popolnoma zadovoljen in spremenim milijon stvari. Ubistvu

uživam v tem, da stvari spreminjam in se pustim presenetiti do konca, če ne se zelo hitro naveličam in mi ni več všeč.

Če pa delam za nekoga drugega pa je čisto odvisno, koliko časa je potrebna za izdelavo kolekcije. V podjetju Richemont vodim večjo skupino ljudi in se moram posledično prilagajati vsakemu posamezniku. Predvsem pa je razlika v tem, da imaš, ko delaš za druge, vedno nekoga, ki na koncu odloča, potrebno je slediti viziji celotnega podjetja. Skupaj potem sprejemamo ogromno odločitev, od tega, kako velike bodo gumbnice, kakšen bo šiv, iz kakšnega materiala bo, kako bo skrojeno, dolžina srajce, dolžina zapestnika

in tako naprej. Skratka vsak dan s skupnimi moči sprejemamo ogromno odločitev. Je pa več svobode pri ustvarjanju definitivno takrat, ko delaš zase.

Kaj za vas pomeni obleka?

Meni oblečilo samo pomeni veliko, včasih tudi v smislu zbirateljstva. Ponavadi večino stvari, ki jih vidim na oblačilih, tega ostali ljudje ne vidijo. Denimo čisto preprosta majica je lahko meni zelo lepa, saj opazim, kako je lepo obdelan material in podobno. Se mi pa zdi, da je pri nakupu oblačil potrebno gledati tudi na okolje in kupovati zmerno. Zavedam se, koliko dela je v ozadju z izdelavo enega oblačila, od tega, da mora zrasti rastlina, da jo je treba pobrati, ustrezno obdelati, stkati v bombaž, skorjiti, zašiti, do tega, da mora potem ta kos oblačila še prepotovati do končnega porabnika. Zato se je treba pri

ENA IZMED ŠTEVILNIH KREACIJ, KI JIH JE USTVARIL PETER MOVRIN. (FOTO: DELO.SI)

sebi vprašati, ali so nizkocenovna oblačila, ki stanejo npr. po 5 evrov, izdelana na pošten način in ali bomo spodbujali nakup tovrstnih izdelkov. Pa s tem ne mislim, da je potrebno kupovati le dražja oblačila, ampak predvsem kupovati zmerno, saj je dejstvo, da je tekstilna industrija in z njo tudi modna zelo velika onesnaževalka okolja.

Ko hodite po ulicah modnih prestolnic, imate pregled nad tamkajšnjo ulično modo. Kaj je tisto, kar je pomembno, da nekomu neki kos oblačila pristoji?

Priznam, da zelo redko opazujem druge ljudi, v kaj so oblečeni. Morda kdaj pogledam, ko se na ulici usedem in spijem kavo. Se mi pa velikokrat zgodi, da mi ljudje, s katerimi sem dogovorjen za kosilo ali kavo začnejo opravičevati, češ »se opravičujem, nisem se uspel urediti«. Jaz res nikoli ne ocen-

jujem ali obtožujem, kako je nekdo oblečen, to je stvar vsakega posameznika. Se mi pa zdi, da med modo ljudi v Parizu ali npr. v Sloveniji ni tolikšne razlike, saj tudi v Sloveniji ljudje oblačila kupujejo online ali odpotujejo v tujino, tako da moda ni več tako privilegirana stvar, da bi se nosila zgolj v večjih prestolnicah. Včasih se tudi v Sloveniji znajdejo ljudje, ki so oblečeni veliko lepše, kot so v tujini.

Pri izdelavi oblačila so pomembni vsi elementi, ki ga sestavljajo. Tako sam kroj, šivi, material. Je material tisti glavni, ki ima največjo vlogo za vrhunsko kvaliteto oblačila?

Vsi elementi so pomembni za kvaliteten kos oblačila, kar pa ni nujno, da jih najdemo zgolj pri dizajnerskih oblačilih. Veliko je namreč tudi znamk srednjega oz. nižjega cenovnega razreda, ki se lahko kosajo z dizajnerskimi imeni in ki včasih pod pretvezo luksuznega imena nimajo kaj opraviti s kvaliteto. Na primer razlike med Armani Exchange in H&M največkrat ni, razen v ceni.

Pretekla desetletja so postavila na glavo razmerja moči v svetovni tekstilni industriji. Pogosto slišimo, da je za to kriva predraga delovna sila. Tudi zanemarjanje domačih blagovnih znamk naj bi bil eden od vzrokov. Kaj pa je po vašem glavni »krivec«, ki je postavil ta nova razmerja moči?

Gre se za to, da je trg od oblikovalcev zahteval vedno več oblačil, potrebno jih je bilo zelo hitro izdelovati. Slednja so bila zelo draga in na koncu so se kupovala z velikimi popusti. Tako je razmerje med znamkami in cenami postalo popolnoma kaotično. Moramo vedeti, da obstajajo razlike med tekstilno in modno industrijo. Nekaj tekstilne industrije v Sloveniji še vedno imamo, ki svoje delo opravljajo zelo dobro in uspešno poslujejo tudi s tujino. Imamo tudi modno industrijo, ki je prav tako prisotna tudi v tujini. Ampak v naših podjetjih je glavni problem v tem, da vodstva tovrstnih podjetij niso ustrezno usposobljena na tem področju. Nekdo, ki se spozna npr. na bančno poslovanje, ne more uspešno voditi tudi neke modne industrije, ker gre tu za izjemno specifične zadeve in drugačno filozofijo dela. To je tudi eden izmed razlogov, zakaj je toliko podjetij pri nas propadlo. Nikoli se ni gledalo na kreativno, vedno le na kvaliteto. Moda je postala zelo kompleksen posel in zanimivo je to, da se v tej industriji vrti več denarja, kot npr. v računalništvu. Lastnik Zare je bil v več trenutkih bogatejši od Bill Gatesa, kar je totalen paradoks.

PETER JE ZELO HVALEŽEN IN PONOSEN NA VSE USPEHE.

Kakšen odnos imate do blagovnih znamk in kakšno mesto imajo danes v modnem svetu? Kaj se danes dogaja z vašo blagovna znamka »Peter Movrin«?

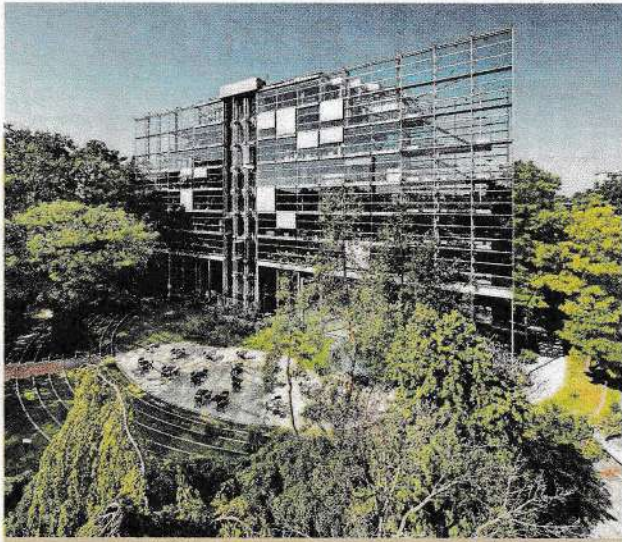
Odvisno, za katero blagovno znamko gre. Spremljam večino znamk, ampak kupujem pa samo določene, ki mi najbolj ustrezajo. Veliko oblačil mi tudi podarijo moji prijatelji, ki delajo pri drugih blagovnih znamkah in jaz njim svoje. Tako se stvari obračajo. Moja znamka še deluje, delam stvari za različne naročnike, je pa v zadnjem času postala bolj kot nekakšna platforma za mlade oblikovalce. Ko dobim naročilo za nov projekt, ga prepustim študentu, v katerem vidim velik potencial, in ta projekt pod mojim mentorstvom spelje od začetka do konca. Sicer pa delamo zgolj po naročilu, ker imam trenutno preveč dela, da bi še intenzivno gradil na svoji znamki.

Je stilist pomemben člen pri uspešni blagovni znamki?

Ja, stilist je zelo pomemben člen. Jaz kot oblikovalec dizajniram kos, stilist pa ga sestavi skupaj. Ponavadi sodelujem z Metododom Črešnarjem.

Kaj bi izpostavili kot vaš dosedanji največji uspeh?

Težka odločitev, vsak uspeh mi je zelo pomemben. Prejel sem Prešernovo nagrado, univerzitetno, dvakrat sem bil izbran za najboljšega oblikovalca revije Elle in prav tako dvakrat med 41 največjih

MUZEJ CARTIER, V KATEREM DELA PETER MOVRIN, VELJA ZA ENO NAJLEPŠIH STAVB V PARIZU.

talentov na svetu leta 2009 in 2013. Velik uspeh vidim tudi v uspešnem dokončanju dveh magistrstev. Tako da ja, počutim se res privilegiranega za vse stvari, ki sem jih doživel v življenju in sem na vse zelo ponosen.

Sodelovali ste v odmevnih projektih Hollywooda kot kostumograf. Se vam v bližnji prihodnosti obeta podoben projekt?

Hollywood je bil super. Mogoče se obeta podoben projekt, vendar pa trenutno ni v mojem interesu, da bi se ukvarjal s tovrstnimi zadevami. V zadnjem času si želim nekoliko več miru, saj sem bil v preteklosti zelo »leteč«. Ne želim več živeti v »kufrih«, kot bi to rekla moja mama, stalno sem se namreč selil, letel z letalom v London, pa v Italijo, Francijo in drugod. Na koncu nisem več vedel, kje imam svoje stvari. Tisto obdobje je bilo kar zanimivo, zdaj pa so moji interesi drugačni. Če bi dobil projekt v Hollywoodu, bi ga seveda sprejel, vendar je trenutno tako, kot je, najboljše zame.

Kaj je za vas največji navdih?

Navdihuje me veliko stvari. Včasih je to zgodba, problem, razstava... Zadnje čase prav slednje. Studio imamo v muzeju Cartier, ki je ena najbolj varovanih in najlepših stavb v Parizu, sicer delo arhitekta Jean Nouvela. Na poti do studia se vsak dan sprehodim skozi razstavo in vedno odkrijem kaj novega. Poleg tega pa imamo tu neverjeten vrt, poln čudovitih dreves in rastlin. Vse skupaj izgleda surrealistično.

Po napornem dnevu je tudi čas za sprostitev. Ob čem se najbolj sprostiti? Morda glasbi, zanimivem hobiju?

Veliko telovadim, ukvarjam se z različnimi športi (če bo to bral kakšen od mojih sošolcev ali učitelj telovadbe, bo to za njih verjetno kar šok, (smeh)), torej kakšen pilates, fitnes, včasih tudi joga, čeprav mi ne diši najbolje, rad grem v spa, preberem kakšno dobro knjigo, spijem dober čaj. Večinoma sem zelo rad sam, ker vsak dan delam z ogromnim številom ljudi in imam zelo veliko odgovornost, zato potrebujem vikend za sprostitev, da si sčistim glavo. Poslušam pa tudi glasbo, predvsem ko sem doma.

Kako bi primerjali življenje v Sloveniji / Kočevju s tujino?

Po mojem mnenju med Slovenijo, Kočevjem in tujino niti ni primerjave, povsod je drugače. Seveda so v tujini veliko večja mesta, posledično tudi srečam manj znanih ljudi. Imam pa občutek, da so v tujini ljudje veliko bolj odprti, ni toliko obsojanja, temveč se »brigajo« bolj zase in živijo svoje življenje. Vse-povsod so določene prednosti in slabosti.

Leta 2014 ste gostovali kot nedeljski gost na Valu 202. Takrat ste rekli, da ne-radi na glas govorite o vaših željah, ciljih. Ste danes, 6 let po tem, tam, kjer ste si želeli biti?

Leto 2014 je bilo zelo kaotično leto. Takrat sem delal magistrski študij na University of Arts in se spominim, da sem se nenehno spraševal, ali bom kdaj uspel imeti malo miru in bom živel le v enem stanovanju z vsemi stvarmi, ki jih imam, in ne bom več stalno na poti. Tako da ja, danes delam z enim izmed mojih največjih idolov, Alberjem Elbazom. Tako da lahko rečem, da sem tam, kjer sem si želel biti in sem zato zelo zadovoljen in ponosen.

M.K./S.K.

KAJ O PETRU PRAVIJO DOMAČINI:

»Čisto zgodnji začetki segajo v čas, ko je kot mlad nadobudni fantič prve krojaške reze naredil pri sosedih Poldki. Oblikovala, krojila, šivala sta oblekice za barbi-ke njenih vnukinj.«

»Že leta 2000, ko sem potrebovala nasvet glede stila in ličenja za valetu, je bil logična izbira prav Peter. Na enem izmed družinj je namreč vzel mamina ličila, modno revijo Vogue za inspiracijo ter me naličil na način, ki je bil veeeeliko pred našim časom in primeren direktno za našo modno pisto.«

»Kot dijak ekonomske smeri je rad zahajal v šiviljsko delavnico, kjer so učenke srednje tekstilne šole ustvarjale svoje kreacije. Predlagal je, da se en del zaključne prireditve ob koncu šolskega leta nameni modni reviji. Tako so na zaključni prireditvi pod njegovim vodstvom dijakinje predstavile izdelke, ki so jih sešile tekom leta.«